Recordant l'Arnau Faixó

Amic i perruquer del Barri Vell de Girona

Són moltes les vegades que he esmentat que és molt dur per a una família que, just estrenar l'any, els deixi una persona estimada. Doncs bé, avui ha estat un dia d'aquests. Aquest pensament m'ha aclaparat a primera hora del matí tan sols obrir el diari, però més dur ha estat comprovar que era una persona coneguda del meu carrer i en la flor de la joventut: l'Arnau Faixó i Fernández, perruquer situat on abans hi havia la Perruqueria Salut, concretament dos portes més avall de casa.

La Carme, la seva mare, perruquera d'ofici, va llogar aquesta perruqueria juntament amb gent jove i trempada com ara l'Albert, la Tània, la Marta... L'Arnau encara estudiava; ni sabia si seria perruquer.

Passat un temps, i després d'estudiar, va ser l'Arnau qui es va posar al capdavant de la perruqueria, i va crear el seu estil i manera de veure aquest ofici. Amb ell, hi tenia el tracte que sols tenir amb la cafeteria o granja que tinguis a prop del teu establiment. Quan més em vaig fixar en la seva persona va ser amb la mort sobtada del seu pare, en Jaume Faixó, una gran persona, pintor i escultor. A partir d'aquell dia vaig mirar l'Arnau amb el rerefons de dolor d'un fill que, just en l'adolescència, havia perdut el pare. Recordo la seva veu afònica, mes aviat apagada. Parlàvem arran de taulell; li vaig agafar simpatia; era educat. Jo li preguntava per l'àvia, la senyora Conxita, i ell amablement em deia que l'anava a veure. L'Arnau era jove, ple de projectes i molt impulsiu, però de tracte afable i afectuós.

Fa 11 anys que vaig deixar el carrer però el cor resta intacte en aquell indret, per això quan m'assabento de quelcom que hi està relacionat no puc deixar de preocupar-me. Sé que és molt recent, que les famílies han marxat al Brasil. No sé ni com ni quan serà el seu comiat, però jo avui l'he volgut recordar. Des d'aquestes ratlles m'uneixo al dolor de la família, la mare i la germana. I a l'àvia dir-li: “Conxita, per gran que sigui el dolor, pensi que en Jaume, el seu fill, esperarà l'Arnau amb els braços oberts i sempre més estaran junts pare i fill.” Al mateix temps, m'uneixo al dolor de les altres famílies.

Segons m'han dit, aquell meu carrer on jo vaig veure la llum per primera vegada, avui és ple d'espelmes en record de l'Arnau, davant la seva perruqueria, que fan que estigui més il·luminat.

Descansin en pau, no tan sols l'Arnau, sinó la resta de joves.(*) Filla dels fundadors de la desapareguda Granja Mora

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 06-01-2014 Pàgina 61

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/12-apunts/29-necrologiques/706593-recordant-larnau-faixo.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss